

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 6 / 20	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	4		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
0.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 8 października 2019 r. w sprawie VII K 596 / 17			
0.11.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			

# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
0.11.3. Granice zaskarżenia			
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty			

wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	

#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka				
#	art. 439 k.p.k.				
#	brak zarzutów				
0.11.4. Wnioski					
#	uchylenie	#	zmiana		
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy					
0.12.1. Ustalenie faktów					
0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

		<p>w odniesieniu do wszystkich oskarżonych</p> <p>w odniesieniu do oskarżonego B. P. (1)</p>	<p>- w dniu 13 lipca 2015 r. wobec braku płatności raty kredytu przedstawiciel (...) podjął wobec M. S. pierwsze czynności windykacyjne w ramach których skontaktował się z nim telefonicznie w celu ustalenia powodu braku wpłaty, zaś ten zadeklarował termin wpłaty zaległej raty;</p> <p>- w dniu 12 sierpnia 2015 r. przedstawiciel (...) podjął wobec M. S. kolejne czynności windykacyjne, w ramach których skontaktował się z nim telefonicznie i poinformował o kosztach naliczanych w związku z opóźnieniem płatności, ten z kolei poinformował, iż kredyt był zaciągnięty dla osoby trzeciej; ustalony został termin spłaty zaległości;</p>	<p>Informacja z (...) Bank (...) SA;</p> <p>zeznania świadka K. K.</p> <p>kopia umowy agencyjnej oraz oświadczenie o wypowiedzeniu tej umowy</p>	<p>k. 767, k. 895 odwrót – 896 odwrót</p> <p>k. 783</p>
--	--	--	--	--	---

- w dniu 24 sierpnia 2015 r. przedstawiciel (...) podjął wobec M. S. kolejne czynności windykacyjne, w ramach których skontaktował się z nim telefonicznie, ten zaś zadeklarował, iż wpłata zostanie zrealizowana oraz, że wpłaty ma dokonać jego bratowa;

- w dniu 7 września 2015 r. przedstawiciel (...) podjął wobec M. S. kolejne czynności windykacyjne, w ramach których skontaktował się z nim telefonicznie i poinformował o możliwych konsekwencjach dalszego braku wpłaty, ten zaś go poinformował, iż „pożyczka była dla osoby trzeciej”;

- w dniu 16 listopada 2015 r. przedstawiciel (...) podjął wobec M. S. kolejne czynności

windykacyjne, w ramach których skontaktował się z nim telefonicznie i poinformował o konsekwencjach dalszego braku wpłat w terminie;

- w dniu 2 grudnia 2015 r. przedstawiciel (...) podjął wobec M. S. kolejne czynności windykacyjne, w ramach których skontaktował się z nim telefonicznie i poinformował o konsekwencjach braku wpłat, ten zaś go poinformował, iż „ pożyczka była dla bratowej ” i to ona miała dokonywać wpłat;

- w dniu 13 stycznia 2016 r. przedstawiciel (...) podjął wobec M. S. kolejne czynności windykacyjne, tym razem w postaci wyjazdu interwencyjnego – w rozmowie z M. S. został przez niego poinformowany, iż „ pożyczka

była dla bratowej
” i ma z nią
porozmawiać na
temat
terminowych
wpłat;

- w dniu
4 maja 2016
r. przedstawiciel
(...) podjął
wobec M. S.
kolejne
czynności
windykacyjne,
ponownie w
postaci wyjazdu
interwencyjnego,
podczas którego
w rozmowie z
M. S. został
przez niego
poinformowany
iż „kredyt miała
spłacać bratowa
”; M. S. podjął
w jego obecności
bezskuteczną
próbę
nawiązania
kontaktu
telefonicznego z
bratową, po
czym
zadeklarował
przeprowadzenie
z nią rozmowy
z i wpłynięcie
na terminowe
uiszczanie rat.

B. P. (1) w czasie
zawarcia umowy
pożyczki, do
której odwołuje
się akt
oskarżenia,
związany był
z (...) Agricole
Bank (...) na

			podstawie umowy agencyjnej		
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.2. Ocena dowodów					
0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów					
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu			
	Informacja z (...) Bank (...) SA; zeznania świadka K. K.	świadek jest osobą postronną, obcą dla stron, nie zainteresowaną wynikiem procesu, w związku z czym nie ma podstaw, by negować wiarygodność jej zeznań oraz zgodność sporządzonej przez niego informacji z danymi wprowadzonymi			

		do systemu bankowego.	
0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu	
	Zeznania świadków I. Z., A. P., J. K.	Świadkowie formułowali swoje przypuszczenia co do tego, iż M. S. nie zawarł świadomie umowy pożyczki (...) Agricole wyłącznie w oparciu o znane im jego cechy charakterologiczne. Nie wytrzymują one jednak konfrontacji z wymową innych występujących w sprawie dowodów, którą przedstawiono poniżej.	

STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków	
Lp.	Zarzut
	<p>1. zarzuty obrońcy wszystkich oskarżonych, podnoszące mającą wpływ na treść zaskarżonego wyroku obrazę przepisów prawa procesowego, tj. art. 7 kpk oraz art. 410 kpk wskutek nienależytego rozważenia wszystkich okoliczności sprawy oraz dowolną, a nie swobodną ocenę zabranych w sprawie dowodów, w następstwie czego doszło do błędnych ustaleń faktycznych poprzez przyjęcie, iż M. S. nie był świadomy zawarcia umowy z (...) Agricole Bank</p>
	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadne</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadne</p> <p># niezasadny</p> <p># zasadny</p> <p># częściowo zasadne</p> <p># niezasadny</p>

2. zarzut
pełnomocnika
oskarżyciela
posiłkowego
podnoszący
obrazę
przepisów prawa
materialnego, tj.
art. 46 kk
poprzez
odstąpienie od
orzeczenia od
oskarżonych na
rzecz
oskarżyciela
posiłkowego
obowiązku
naprawienia
szkody – **wobec
uwzględnienia
wniosków
obrońcy
oskarżonych
o ich
uniewinnienie
odnoszenie
się do tego
zarzutu uznać
należy za
bezprzedmiotowe
w rozumieniu
art. 436 kpk;**

3. zarzut
pełnomocnika
oskarżyciela
posiłkowego
podnoszący
rażącą łagodność
wymierzonych
wszystkim
oskarżonym kar
– **wobec
uwzględnienia
wniosków
obrońcy
oskarżonych
o ich
uniewinnienie**

	<p>odnoszenie się do tego zarzutu uznać należy za bezprzedmiotowe w rozumieniu art. 436 kpk;</p>		
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>			
<p>Ad. zarzutu z punktu 1.</p> <p>Z konstrukcji oraz treści aktu oskarżenia wnosić należy, iż oparty został na założeniu, iż zakwestionowana umowa pożyczki, formalnie udzielona przez (...) na rzecz M. S., w rzeczywistości sporządzona i podpisana została wbrew jego wiedzy i woli. Z kręgu osób objętych zarzutami oraz treści samych zarzutów zdaje się także wynikać, iż beneficjentem tego proceduru była przede wszystkim A. C. (1), która przy</p>			

współdziałaniu
B. P. (2) oraz M.
G., podstępnie
doprowadziła do
przedłożenia M.
S. do podpisu
niezbędnej do
przyznania
pożyczki
dokumentacji, z
umową pożyczki
na czele, a
następnie do jej
zaakceptowania
w ramach
systemu
bankowego (...) Agricole, a w
końcu do
przetransferowania
za
pośrednictwem
przelewów
gotówki z tego
tytułu
pozyskanej na
własne konto i
w końcu do jej
przywłaszczenia.

Z zaskarżonego
wyroku wynika,
iż przedstawione
powyżej
założenia zostały
przez sąd I
instancji
przyjęte w
całości i bez
zastrzeżeń. Do
wiarygodności
zeznań M. S.
oraz jego
bratowej, A. S.,
którzy
odżegnawali się
od
jakiegokolwiek
związku z
przedmiotową

pożyczką, sąd
odniósł się
bezkrytycznie.
Zdyskredytował
natomiast
wyjaśnienia
oskarżonych,
którzy
przedstawiali
odmienne
powody i
okoliczności
zawarcia
zakwestionowanej
umowy. Ich
bowiem
zdaniem, M. S.
umowę podpisał
z pełnym
rozeznaniem
charakteru i
znaczenia tej
czynności, za
namową
borykającej się
z poważnymi
kłopotami
finansowymi
bratowej oraz ze
świadomością, iż
gotówka stąd
pozyskana
zostanie
przeznaczona do
jej użytku –
na pokrycie
już istniejących,
wcześniej
zaciągniętych,
licznych długów,
ze spłatą których
samodzielnie już
sobie nie radziła.

Sąd odwoławczy,
po uzupełnieniu
materiału
dowodowego,
doszedł do
wniosku, iż jego

kompleksowa ocena na tak bezkrytyczną ocenę zeznań M. S. oraz A. S. nie pozwala. Przede wszystkim, większą ostrożność przy ocenie wiarygodności prezentowanej przez nich wersji winno wzbudzić już choćby to, że w podobnych do opisywanych przez oskarżonych okolicznościach i celu M. S. zaciągnął na rzecz swojej bratowej pożyczkę w innym banku, albowiem także w przypadku pożyczki z Banku (...) całą kwotę z tego tytułu pozyskaną M. S. zadysponował na rzecz bratowej, ona zaś zobowiązała się do jej całościowego spłacenia.

Również w tym przypadku zawarcie umowy odbyło się w tajemnicy przed członkami ich najbliższej rodziny, zaś w tym celu wypłatę gotówkową

poprzedziło jej transferowanie przelewami poza należącymi do nich kontami bankowymi. Nie przekonuje wybrzmiewające z zeznań M. S. twierdzenie, iż nie miał świadomości, że pieniądze pozyskane z Banku (...) zostaną przelane na rachunek osoby trzeciej, jeśli się je zestawia z zeznaniami co prawda przypadkowego, ale bezstronnego świadka (por. zeznania E. W. – k. 273), słyszącego rozmowę prowadzoną pomiędzy M. S., jego bratową i A. C. (1), podczas której pierwsi z wymienionych zwracali się do A. C. (1), aby „ (...) pieniądze były wypłacone u Pani C. w Biurze z uwagi na fakt aby nikt się o tej pożyczce nie dowiedział z bliskich im osób (...) ”. Kolejną okolicznością, nad którą sąd I instancji przeszedł do

porządku
dziennego było,
iż A. S. na poczet
spłaty pożyczki
zaciągniętej w
(...) Agricole
dokonała
osobiście kilku
wpłat
gotówkowych w
jednej z
placówek tego
właśnie banku:
w dniu 8
września 2015 r.
na kwotę 1250
złotych, w dniu
7 października
2015 r. na kwotę
600 złotych oraz
w dniu 1
grudnia 2015 r.
na kwotę 300
złotych. Z treści
dokumentów
wygenerowanych
w związku z
tymi wpłatami
wynika, iż
rachunek
bankowy, na
który miały
one wpłynąć,
oznaczony był
numerem
odpowiadającym
temu
rachunkowi, na
który w świetle
postanowień
umowy zawartej
z (...) Agricole
wpływać miały
raty spłat
zaciągniętej
pożyczki. Nie
sposób było w
tym kontekście
dać wiary A. S.,
iż o zaciągnięciu

przez M. S. umowy nic jej nie było wiadomo. Skoro osobiście dokonywała wpłat tego rzędu, to uprawdopodobnionym jawił się wniosek, iż to ona była beneficjentem również tej zawartej przez swojego szwagra umowy i w związku z powyższym poczuwała się do obowiązku regulowania zadłużenia. A. S. nie może się tłumaczyć, iż wpłaty kwot tego rzędu, dokonywane przez nią osobiście w placówce banku (...), były skutkiem dezinformacji ze strony A. C. (2), która miała ją przekonywać o połączeniu banków (...) oraz Banku (...). Przypomnieć należy, iż comiesięczna rata spłaty pożyczki zaciągniętej w pierwszym z wymienionych podmiotów wynosiła niemal

600 złotych
(dokładnie –
597,93 złotych),
zaś w przypadku
podmiotu
drugiego –
ponad
jedenaście razy
mniej, tj. ok. 53
złotych
miesięcznie. A.
S. niewątpliwie
miała
świadomość,
jaką ratę ma
miesięcznie
uiszczać na rzecz
spłaty pożyczki
zaciągniętej w
Banku (...),
albowiem faktu
zawarcia tej
umowy na jej
rzecz nigdy nie
kwestionowała,
jak również
przyjętego na
siebie
zobowiązania
spłacania tej
pożyczki. Z
harmonogramu
spłat pożyczki w
Banku (...) (k.
86) wynika, iż
raty miesięczne,
ustalone na
równe kwoty po
53,16 złotych
miały być
uiszczane od 10
lipca 2015 r. To
zaś oznacza, iż
do 10 września
2015 r. A. S.
zobligowana do
tego, by tytułem
spłat trzech rat
tej pożyczki
uiścić jedynie

159,48 złotych.
Tymczasem już tylko w dniu 8 września 2015 r. dokonuje osobiście na rzecz (...) Agricole i w placówce tego właśnie banku kwoty 1250 złotych, zaś w dniu 7 października 2015 r. wpłaty kolejnej, tym razem na kwotę 600 złotych. W rzeczywistości były to kwoty zbliżone do zaległości nie w Banku (...), lecz w (...) Agricole (w tym ostatnim banku raty były ustalone na kwoty po 597,93 złotych miesięcznie, począwszy od 30 czerwca 2015 r. – por. harmonogram spłat k. 101).

Pamiętać też należało, iż nie została przez M. S. zakwestionowana autentyczność któregokolwiek z podpisów i paraf widniejących na dokumentacji bankowej, co jest znamienne zważywszy na tak dużą liczbę

podpisanych i
parafowanych
przez niego
dokumentów.

Już tylko w
świecie tych
faktów i
okoliczności z
większą
ostrożnością
należało
podejść do
wersji, iż
wykorzystując
cechy
charakterologiczne
M. S. (który
uchodził za
osobę
prostoduszną,
łatwowierną i
ufną) oraz jego
nieobeznanie z
procedurami
bankowymi,
przedłożono mu
do podpisu
dokumentację
pożyczkową
licząc, iż nie
będzie chciał
zapoznawać się
bliżej z jej
treścią, mając
zwłaszcza na
uwadze, że
posługiwała się
ona
skomplikowaną i
mało dla niego
czytelną
terminologią.
Pamiętać też
należało, iż
przedstawionej
przez M. S.
wersji w istocie
nie wspierał
żaden inny

dowód, zaś on sam zmieniał tę wersję odnośnie czasu i miejsca, gdzie dokumentacja miała mu zostać podłożona do podpisania. Dowodem o takiej randze nie jest jednorazowa wpłata części zaległości za pośrednictwem A. C. (2), albowiem z jej wyjaśnień wynikało, iż tego rodzaju operacje na zlecenie swoich klientów dokonywała częstokroć. Jej wyjaśnienie znajdują potwierdzenie w wyciągu z historii jej rachunku bankowego (k. 185 – 192) za zbliżony okres, z którego wynika, iż zdecydowana większość przelewów wychodzących z jej konta ma w tytule operacji wpisywaną spłatę należności kredytowych szeregu różnych, imiennie wskazywanych w przelewach osób. Podobnie wersji

oskarżonych nie
przekreśla
eksponowana
przez
pełnomocnika
oskarżycieli
posiłkowych
okoliczność, iż
A. C. (2)
wykazywała
nadzwyczajne
zainteresowanie
losem pożyczki
udzielanej M. S.
w Banku (...),
czego wyrazem
było
towarzystwo
mu w podróży
do placówki tego
banku. Jednakże
z zeznań
pracownicy tej
placówki (por.
zeznania R. K. –
k. 144 odwrot)
wynika, iż A.
C. (1) zazwyczaj
przyjeżdżała do
nich razem ze
swoimi
klientami. Z jej
zeznań wynika
nadto, iż M. S.
z rozeznaniem
złożył
dyspozycję
przelewu
pieniędzy
pochodzących z
pożyczki na
inne, aniżeli
własne konto
bankowe, zaś
bank taką
praktykę
akceptował i
nie wnikał w
motywy, jakimi
pożyczkobiorca

się w tej materii kierował.

Przy tym w wątpliwościach co do prawdziwości wersji wynikającej z zeznań M. S. oraz A. S. niezrozumiałym jawiło się odstąpienie od przesłuchania przed sądem I instancji ówczesnej pracownicy (...) Agricole – K. K., której zeznania złożone na etapie postępowania przygotowawczego przywoływały okoliczności mogące podważyć wiarygodność wyżej wymienionych osób.

Ukierunkowane wymową jej ówczesnych zeznań postępowanie dowodowe przeprowadzone przed sądem II instancji wykazało, że:

- w dniu 13 lipca 2015 r. wobec braku płatności raty kredytu przedstawiciel (...) podjął

wobec M. S.
pierwsze
czynności
windykacyjne, w
ramach których
skontaktował się
z nim
telefonicznie w
celu ustalenia
powodu braku
wpłaty zaległej
raty, zaś ten
zadeklarował
termin jej
uiszczenia;

- w dniu 12
sierpnia 2015
r. przedstawiciel
(...) podjął
wobec M. S.
kolejne
czynności
windykacyjne, w
ramach których
skontaktował się
z nim
telefonicznie i
poinformował o
kosztach
naliczanych w
związku z
opóźnieniem
płatności, ten
zaś go
poinformował, iż
kredyt był
zaciągnięty dla
osoby trzeciej,
po czym
ustalony został
termin spłaty
zaległości;

- w dniu 24
sierpnia 2015
r. przedstawiciel
(...) podjął
wobec M. S.
kolejne

czynności
windykacyjne, w
ramach których
skontaktował się
z nim
telefonicznie,
ten zaś
zadeklarował, iż
wpłata zostanie
zrealizowana
oraz, że wpłaty
ma dokonać jego
bratowa;

- w dniu 7
września 2015
r. przedstawiciel
(...) podjął
wobec M. S.
kolejne
czynności
windykacyjne, w
ramach których
skontaktował się
z nim
telefonicznie i
poinformował o
możliwych
konsekwencjach
dalszego braku
wpłaty, ten zaś
go
poinformował, iż
„ pożyczka była
dla osoby
trzeciej ”;

- w dniu 16
listopada 2015
r. przedstawiciel
(...) podjął
wobec M. S.
kolejne
czynności
windykacyjne, w
ramach których
skontaktował się
z nim
telefonicznie i
poinformował o

konsekwencjach
dalszego braku
wpłat w
terminie;

- w dniu 2
grudnia 2015
r. przedstawiciel
(...) podjął
wobec M. S.
kolejne
czynności
windykacyjne, w
ramach których
skontaktował się
z nim
telefonicznie i
poinformował o
konsekwencjach
braku wpłat,
ten zaś go
poinformował, iż
„ pożyczka była
dla bratowej ”
i to ona miała
dokonywać
wpłat;

- w dniu 13
stycznia 2016
r. przedstawiciel
(...) podjął
wobec M. S.
kolejne
czynności
windykacyjne,
tym razem w
postaci wyjazdu
interwencyjnego
– w rozmowie
z M. S. został
przez niego
poinformowany,
iż „ pożyczka
była dla bratowej
” i ma z nią
porozmawiać na
temat
terminowych
wpłat;

- w dniu 4 maja 2016 r. przedstawiciel (...) podjął wobec M. S. kolejne czynności windykacyjne, ponownie w postaci wyjazdu interwencyjnego, podczas którego w rozmowie z M. S. został przez niego poinformowany iż „kredyt miała spłacać bratowa”; M. S. podjął w jego obecności bezskuteczną próbę nawiązania kontaktu telefonicznego z bratową, po czym zadeklarował przeprowadzenie z nią rozmowy i nakłonienie do terminowego uiszczanie rat.

Z zeznań K. K. złożonych przed sądem odwoławczym wynikało nadto, iż wedle przyjętych w (...) Agricole procedur, osoba podejmująca w imieniu tego banku czynności windykacyjne (w związku z nieterminowym

regulowaniem
zobowiązań lub
nie płacenia ich
w ogóle) ma
min. obowiązek
przed
przystąpieniem
do nich
wyjaśnić, na
rzecz kogo i w
związku z czym
czynności te są
podejmowane. Z
powyższego
wnosić należy,
iż M. S.
był informowany
wielokrotnie –
tak w drodze
rozmów
telefonicznych,
jak i w drodze
bezpośredniego
kontaktu – iż
windykator
swoje czynności
podejmuje w
imieniu banku
(...) oraz w
związku z
zaciągnięciem w
tym właśnie
banku pożyczki,
która nie jest
spłacana
zgodnie z
ustalonym
harmonogramem.
Ze sprawozdań
z tych czynności
wynika, iż M. S.
nigdy nie wyraził
zdziwienia, że
kontakt
nawiązuje z nim
przedstawiciel
tego właśnie
banku i w
takiej, a nie
innej sprawie.

Przez okres ponad dziesięciu miesięcy nie negował ani faktu zaciągnięcia pożyczki w tym banku, ani jej wielkości. Przeciwnie – wielokrotnie potwierdzał, iż pożyczkę taką zaciągał, nadmieniając jedynie, że czynił to na rzecz osoby trzeciej (wielokrotnie określał ją mianem „ bratowej ”), która zobowiązała się do jej spłacania. Wobec przedstawiciela banku min. zobowiązywał się, że bezzwłocznie nawiąże z tą osobą kontakt oraz, że nakłoni ją do terminowego spłacania bieżących należności oraz uregulowania zaległości. W świetle wielości kontaktów przedstawicieli (...) Agricole z pokrzywdzonym, rozciągniętych na przestrzeni niemal dziesięciomiesięcznego

okresu czasu
oraz ich
przebiegu, a
zwłaszcza
wypowiedzi,
jakie podczas
prowadzonych
rozmów padały z
ust M. S., nie
da się obronić
tezy o
niezrozumieniu
charakteru i
powodu
prowadzanych
wobec niego
czynności oraz
omyłkowego
potraktowania
rozmówcy jako
przedstawiciela
innego banku.
Wymownym jest
także
zestawienie
czasu niektórych
czynności
windykacyjnych
podejmowanych
przez
przedstawiciela
(...) Agricole z
datami
niektórych
płatności
zaległych rat
pożyczki. I tak
w dniu 13
lipca 2015 r.
przedstawiciel
(...) podjął
wobec M. S.
pierwszą
czynność
windykacyjną,
podczas których
z ust M. S.
padła deklaracja
wpłaty zaległej
raty i tego

samego jeszcze dnia na rzecz (...) Agricole uiszczona została kwota 620 złotych. Podobnie, gdy w dniu 7 września 2015 r. przedstawiciel (...) ponownie skontaktował się z nim telefonicznie i poinformował o możliwych konsekwencjach dalszego braku wpłaty, M. S. nadmienił, iż „pożyczka była dla osoby trzeciej”, po czym już następnego dnia A. S. w siedzibie jednego z oddziałów CA Bank dokonała na poczet spłaty pożyczki wpłaty gotówkowej w kwocie 1250 złotych.

Wprawdzie żadnej z tych wpłat M. S. nie dokonał osobiście, tym niemniej logicznym jawi się wniosek, iż rozmowa z przedstawicielem banku była impulsem do nawiązania kontaktu z A. S., a następnie ona – czy to

osobiście, czy za pośrednictwem A. C. (2) – szybko dokonywała wpłat na poczet zaciągniętej pożyczki. Skoro zaś wpłaty czynione były na rzecz (...) Agricole, w wielkościach zbliżonych do faktycznych zaległości oraz na numer rachunku bankowego przypisany do tej, a nie innej umowy, to racjonalnym jawi się wiosek, iż M. S. przekazywał swojej bratowej dokładną informację, przedstawiciel którego banku nawiązał z nim kontakt i w związku z jakim zadłużeniem.

Nie sposób więc dać było wiarę zeznaniom M. S., iż o pożyczce w (...) Agricole nie miał pojęcia aż do dnia w którym pojawił się w jego domu windyktor z tego banku.

W ocenie sądu odwoławczego, wymowa

przedstawionych
wyżej faktów
i okoliczności
stanowi
dostateczną
podstawę do
tego, by
podważyć
zaufanie co do
wiarygodności
tak zeznań M.
S., jak i A. S.,
przynajmniej w
zakresie
odnoszącym się
do okoliczności
i celu zawarcia
umowy pożyczki
z (...) Agricole.
Najbardziej
prawdopodobną
jawi się wersja,
iż podobnie jak
miało to miejsce
w przypadku
umowy pożyczki
zawartej w
Banku (...), M. S.
uległ namowom
znajdującej się w
bardzo trudnym
położeniu
finansowym
bratowej oraz
zaufał jej
zapewnieniom,
iż pożyczki będą
przez nią
systematycznie i
w pełnej
wysokości
splacone.
Zawarcie tych
umów miało
pozostać w
tajemnicy przed
członkami ich
rodzin i min.
z tego powodu
pieniądze były

przelewane i
finalnie
wyłacone z
pominięciem ich
własnych kont
bankowych.
Oczywiście nie
można
wykluczyć, iż
zaangażowanie
oskarżonych A.
C. (1) oraz
M. G. w
przetransferowaniu
kwot
pozyskanych z
tytułu pożyczki
za
pośrednictwem
własnych kont
bankowych dla
umożliwienia
gotówkowego
podjęcia
pieniędzy przez
A. S. nie było
bezinteresowne
oraz, że pobrały
z tego tytułu
dodatkowe
„ prowizje ”.
Tak też zapewne
należy tłumaczyć
pomniejszenie
przelewanej na
kolejne konto
kwoty o 500
złotych przez M.
G., jak również
to, że A. C.
(2) nie okazała
jakiegokolwiek
dowodu
potwierdzającego,
jaką dokładnie
kwotę wypłaciła
A. S.. Tyle
tylko, że jeśli
cały ten proceder
odbywał się przy

akceptacji osoby zaciągającej pożyczkę i godzącej się na takie rozporządzenie przyznanych mu pieniędzy, to w zachowaniach oskarżonych nie można doszukać się naruszenia przepisów prawa karnego.

Na marginesie podnieść jedynie należy, iż przy założeniu prawdziwości wersji opartej na zeznaniach M. S., oskarżonym winien być raczej stawiany zarzut współdziałania w popełnieniu przestępstwa oszustwa z art. 286 § 1 kk. Przypisywanie czy to B. P. (1), czy to M. G. realizacji znamion występku z art. 271 § 1 kk w jakiegokolwiek formie zjawiskowej było nietrafione już choćby z tego tylko powodu, że strona stosunku cywilnoprawnego (taką jest wszak również umowa pożyczki) nie może być sprawcą

przestępstwa z art. 271 § 1 kk w zakresie sporządzonych przez nią dokumentów odnoszących się do zawarcia, zmiany lub ustania tego stosunku.

Umowa cywilnoprawna jest realizacją zwykłych, a nie szczególnych uprawnień sporządzających ją osób, które przy tym oświadczają, a nie

„ poświadczają ” własną wolę.

Stąd podpisanie umowy, której treść odbiega od rzeczywistej treści stosunku prawnego łączącego strony nie stanowi przestępstwa z art. 271 § 1 kk. Dokument taki nie ma charakteru dokumentu

publicznoprawnego,

a poświadczenie w nim nieprawdy nie może prowadzić do

odpowiedzialności

karnej z art. 271 § 1

kk. Uprawnienie

„ innej osoby

” z art. 271 §

1 kk powinno stanowić uzupełnienie kompetencji funkcjonariusza publicznego i nie może być utożsamiane z ogólną kompetencją do udziału w obrocie prawnym, zaś dokument przez tę osobę wystawiony ma zawierać w swojej treści poświadczenie, któremu przysługuje cecha zaufania publicznego, a w związku z tym domniemanie prawdziwości (por. komentarz do art. 271 kk i orzecznictwo tam przywoływane w: Kodeks karny. Komentarz. Red. Prof. Dr hab. R.A. Stefański, rok akt. 2021., Legalis el.;). Podanie nieprawdy w dokumencie, który nie jest przedmiotem wykonawczym z art. 271 kk, może natomiast w realiach danej sprawy wyczerpać znamiona

innego
przestępstwa, w
tym również
jako czynność
zmierająca do
realizacji
przestępstwa
oszustwa z art.
286 § 1 kk.

Z kolei co do
czynu
zarzucanego B.
P. (1) w
punkcie II. tak
oskarżyciel, jak i
sąd I instancji
pominęli, iż
wbrew opisowi
tego czynu,
oskarżony nie
był z (...) *Agricole*
związany umową
o pracę, lecz
umową
agencyjną.
Tymczasem
według
występującego w
doktrynie prawa
karnego poglądu
(por.
komentarze do
art. 296a kk w:
Kodeks karny.
Komentarz. Red.
Prof. Dr hab.
R.A. Stefański,
rok akt. 2021.,
Legalis el. oraz:
Kodeks karny.
Część
szczególna. Tom
II. Komentarz
do art. 222 –
316 kk, prof.
dr hab. Michał
Królikowski,
prof. dr hab.

Robert Zawłocki, rok aktual. 2017, Legalis el.) za podmiot przestępstwa z art. 296a § 1 kk nie można uznać osoby, która z jednostką organizacyjną wykonującą działalność gospodarczą połączona jest węzłem umowy, do której przepisy o umowie zlecenia stosuje się jedynie odpowiednio, jak np. w umowy agencyjnej (art. 758 kc). Podnosi się w ramach tego poglądu, iż zasada ustawowej określoności zakazu karnego spod zakresu obowiązywania art. 296a § 1 kk każe wyłączyć te zachowania, które są realizacją innych umów nazwanych, aniżeli *expresis verbis* wymienione w treści tego przepisu umów o pracę, umów o dzieło oraz umów zlecenia. Zatem w przypadku, gdy

określona osoba
związana jest z
jednostką
gospodarczą na
podstawie innej
umowy, aniżeli
wymienione w
zdaniu
poprzednim, to
nie spełnia ona
warunków
podmiotu czynu
zabronionego z
art. 296a kk.
Podkreślić także
trzeba, iż w
uzasadnieniu
zaskarżonego
wyroku nie
przywołano
jakichkolwiek
podstaw
dowodowych, na
których oparto
przypisanie B. P.
(1) „ przyjęcie
obietnicy
korzyści
majątkowej w
nieustalonej
wysokości
” (kwestia
powyższa nie
była objęta
przedmiotem
rozważań sądu
ani co do
czasu, ani co
do miejsca, ani
osoby
udzielającej
takiej obietnicy,
ani poddana
próbie
doprecyzowania
charakteru
obiecanej
korzyści
majątkowej).
W istocie więc

ustalenie takie – przynajmniej na gruncie uzasadnienia zaskarżonego wyroku – jawi się jako dowolne.		
Wniosek		
Wnioski obrońcy oskarżonych o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonych od zarzuconych im czynów	# zasadne # częściowo zasadny # niezasadne	
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
W świetle poczynionych przez sąd odwoławczy oceny dowodów oraz ustaleń faktycznych zachowania oskarżonych nie wyczerpują znamion czynów zabronionych przez prawo karne.		
4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE		

**UWZGLĘDNIENIU
Z URZĘDU**

1.

Zwiążle o
powodach
uwzględnienia
okoliczności

5.

**ZSTRZYGNIECIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

**0.15.1.
Utrzymanie w
mocy wyroku
sądu
pierwszej
instancji**

0.11.

Przedmiot
utrzymania w
mocy

Zwiążle o
powodach
utrzymania w
mocy

**0.15.2.
Zmiana
wyroku sądu
pierwszej
instancji**

0.0.11.

Przedmiot i
zakres zmiany

Co do wszystkich
czynów
wszystkich

oskarżonych – poprzez ich uniewinnienie.			
Zwięźle o powodach zmiany			
opisano powyżej			
0.15.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji			
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia			
1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	

Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	

7. PODPIS	